

6. årgang 1987

Jan./Feb./Marts

Om Zakæus og os

Lad os kaste et blik på historien om Zakæus i Jeriko. Han var overtolder og en rig mand, men den oplysning er i dag ikke meget bevendt, og i vort samfund har vi ikke rigtig noget, der svarer til, hvad en overtolder og rig mand var dengang. Måske kan vi komme sagen nærmest ved at sige, at han var narkobagmand, bolig-haj og dertil ejer af lys-sky massageklinikker i det indre København. Men selv det kommer ikke helt på højde med en rig overtolder i datidens Jeriko.

Men Jesus er jo dagens sensation, og da han kommer til Jeriko, vil Zakæus alligevel se giraffen; han er imidlertid ikke ret høj, så han kravler op i et stakit eller træ. Så kommer Jesus, ser ham og siger, han skal kravle ned, for han vil spise til middag hos ham. Han har da i hvert fald råd til det. Zakæus bliver henrykt, folk bliver forargede — spise til middag hos en beskidt narko-haj! Grebet af stemningen lover Zakæus bod og bedring og udstrakt godgørelse, men det svarer Jesus i grunden slet ikke på (ligesom faderen ikke svarede på den fortabte søns nøje indøvede omvendelsestale); han konstaterer, at nu er frelsen kommet til dette hus, thi det er til de fortabte, frelsen kommer.

Det kan se ud som en from omvendelsestehistorie, men der er hager i den. Frelsen skyldes ikke Zakæus' pludselige fromhed, men Jesu tilstedeværelse. Vi

får intet at vide om, hvorledes det siden gik denne Zakæus, og Jesus kommer ikke med et eneste formanende ord, stiler overhovedet ingen betingelser; frelsen er her, i dette øjeblik, og så er der ikke mere at sige. Historien er som en slags illustration til historien om den bedrageriske godsforvalter, det fortabte menneske i den desperate situation, der glad modtager det uventede. Og dermed punktum, ikke ét ord mere.

Historien er ganske urealistisk, thi det er en myte. Jesus optræder som mytens Gud, der i den mytiske handling grundlægger en ny verden, i hvilken Zakæus nu kan være på en ny måde. Derfor er fortællingen i al sin korthed fortællingen om Jesu levnedsløb, hans myte-skabende levnedsløb; i den er alt det sagt, der kan siges om Jesus; der kan ikke siges mere; men det samme kan naturligvis siges på mange andre måder. Som den mytiske fortælling, det er, kan jeg, der hører den, gå ind i den, gøre den til min historie, identificere mig med denne Zakæus; jeg er ikke et hår bedre end han, men kan på den anden side heller ikke være værre, for han var så fortabte, som det er muligt. Det er mig, Jesus besøger, og dermed er frelsen kommet til mit hus. Alt er herefter i sin orden med mig. Måske forbedrer jeg mig, måske giver jeg alt til de fattige, måske, måske ikke; men det er ikke det, det kommer an på; frelsen består ikke i, hvad jeg gør, men hvad Jesus gør; han opsøger mig som den, jeg er, godtager mig som den, jeg er, spiser middag med mig, og det er nu den måde, han gør sig til ét med mig på. Fra nu af er der ingen forskel på Jesus og mig; hvad han er, det er jeg, hans historie er min historie. Og det er frelsen, hverken mere eller mindre, frelsen ud af min egen fortabte historie.

(Fra Johannes Sløk:
»Da Gud fortalte en historie«)

Zakæus, skynd dig og stig ned, thi i dag bør jeg tage ind i dit hus! (Luk. 19,5).

Hvorfor fejres kyndelmisse?

2. februar er det kyndelmisse. Det var en af de mange kirkelige fester i den katolske tid. Kyndelmisse er et mærkeligt ord. Det kommer af de latinske ord *missa candelarum*, der betyder kærtmesse eller lysenes messe. Det var en gudstjeneste, hvor man indviede de vokslys, der skulle tændes i kirken i det kommende år.

Kyndelmisse blev fejret til minde om jomfru Marias renselse. Ifølge jødisk skik skulle hun 40 dage efter fødslen fremstille Jesus-barnet for Gud i Templet i Jerusalem. Det kan du læse om i Lukas-evangeliet, kapitel 2,21-40.

Kyndelmisse bliver stadig fejret som en lysfest i nogle danske kirker. Den opførte dog som helligdag i 1770 efter ordre fra J. F. Struensee (1737-72).

Brød til Verden - netop i fastetiden

Brug fastetiden til nøjsomhed og eftertanke — og til at dele med dem, der har så meget mindre end os. Brug fasten som anledning til at være med til at skaffe Brød til Verden!

Sådan lyder opfordringen fra Folkekirkens Nødhjælp til danske menigheder forud for den årlige Brød til Verden-indsamling, der gennemføres i hele fasteperioden. Formålet med indsamlingen er at skaffe midler til Nødhjælpens bistandsarbejde gennem kirkerne i Den tredje Verden. Og at få flest mulig til at tage Folkekirkens Nødhjælp fast med på budgettet for at skabe varig udvikling i U-landene.

Brød til Verden-indsamlingen har fundet sted årligt i de sidste mere end 20 år. De seneste år under temaer som f.eks. »Vand gi'r liv« med særligt fokus på vandprojekter. Men nu vender Nødhjælpen tilbage til det gamle tema Brød til Verden. Brød forstået som fødevarer til en verden, hvor millioner sulter, selvom vi er i stand til at producere fødevarer nok. Brød til en verden, hvor flere og flere kommer til at leve i fattigdom og nød, mens stadig færre bebor den rige del af kloden.

At dette tema slås an netop i fastetiden er ingen tilfældighed. Ganske vist faster vi ikke længere rent bogstaveligt, de gamle fastlagte regler for fastetiden følges ikke længere. Nu er fastens betydning noget, der i høj grad afgøres af den enkelte.

Men fasten er stadig kirkens forberedelse til påskens begivenheder. Det er de sidste fyrretyve dage før påske, en tid til eftertanke, til besindelse og selvransagelse. Oprindeligt fik man før gudstjenesten askeonsdag tegnet et askekors på panden — med formaningen: Husk menneske, at du er støv, og til støv skal du vende tilbage.

Temaet slås an i teksten til første søndag i fasten, Matt. 4, 1-11, om Jesus, der i fyrretyve dage fastede og fristedes af Djævelen i ørkenen — til at lade sig føre bort fra sin livsopgave, til i stedet at søge succes og personlig vinding. På samme måde skal vi bruge fasten til at besinde os på det liv, vi lever, og søge at holde os det væsentlig for øje.

Den fornyelse, der finder sted i fastetiden, kan betyde noget helt forskelligt for hver enkelt af os. Folkekirkens Nødhjælp opfordrer til, at den også kommer til at betyde noget for dem, der har brug for vores hjælp i de fattige lande.

**Brød til Verden har giro-nummer:
5 40 00 23.**

SALMEBØGER MED STOR SKRIFT

Nu har både Skellerup og Ellinge kirker fået nogle enkelte salmebøger med stor skrift. De står på hylderne sammen med de øvrige salmebøger og indeholder nøjagtigt det samme som de. Vi håber, at vore trætte og svage øjne vil få glæde af dem.

Menighedsrådene

HURTIG VIRKNING

Ved en fejltagelse kom Stalin i himlen efter sin død, men St. Peder genkendte ham straks og sendte hant til helvede. Men kort tid efter dukkede tre små djævle op hos St. Peder.

— Hvad vil I her?

— Stalin kom over til os i helvede.

— Ja, og hvad så?

— Vi er de første politiske flygtninge!

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer — kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 35 11 18, Skellerupvej 40, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt«s »redaktion« — Ingrid Danquart, Skellerup og Liss-Lotte Talbro, Ellinge.

I oktober måned læste jeg forskellige udsagn i Samvirke om bomben, træet og blomsten. En del af disse udsagn fik mig til at tænke på livet, kirken og dermed vores nye spalte i kirkebladet, hvor jeg vil prøve at gengive lidt af det læste.

Livstræet er et billede, der går igen i alle religioner og folkeslag. I vor egen nordiske mytologi finder vi det i sagnet om verdenstræet Ask Yggdrasil. Det var et træ, der fandtes, før jorden blev rund og begyndte at gå rundt om solen. Det havde rødder, der gik helt ned til dødsriget, og kronen rørte ved himlen. I træets krone lå Midgård, der var menneskenes bolig. Ujævnhederne i barken var menneskenes bjerge og dale og dugdråberne deres søer, floder og have. Mossen på stammen var deres skove. Menneskene selv vidste ikke, at de boede i et træ. Sagnet slutter med at sige: »Når Ragnarok kommer, vil træet ryste og ødelægge hele verden, men i træets stamme gemmes dog spiren til menneskets fornyelse.« En dejlig slutning, der i første omgang fik mig til at håbe på, at denne spire endnu fandtes et eller andet sted i tilfælde af et nyt ragnarok. I anden omgang tænkte jeg: Denne spire er måske i os selv, og er vi ved at ødelægge den, eller er spiren Gud?

Inden længe holder vi fastelavn. Her er riset et symbol på en gren fra livets træ. Ved piskningen får man overført

grenenes eller træets livskraft. Det vil jeg tænke på, næste gang jeg bliver riset op, og på den måde vil min dag starte på en dejlig positiv måde.

Vi har i vores kirke en smuk syvarmet lysestage. Den syvarmede lysestage har sin oprindelse i en orientalsk udformning af livets træ. Lysene skulle i følge en kendt psykoanalytiker symbolisere udvidelse og oplysning af menneskets bevidsthed. Billedet af den syvarmede lysestage er fra en hebraisk bibel fra 1299.

Dette var blot nogle få af de skrevne udsagn, men udsagn der har tilknytning til os og vores kultur.

Brev fra konfirmanderne

Til oplysning for den del af menighederne, der i år ikke har forbindelse med en konfirmand, har konfirmanderne her skrevet lidt om, hvordan konfirmandforberedelsen forløber:

I midten af september begyndte vi at gå til præst om onsdagen fra kl. 8,05 til kl. 9,45. Vi er 12, der går til præst, og vi starter altid med at synge et par salmer. Præsten læser så teksten op til næste søndag, og vi snakker om den, og så beder vi fadervor, og sommetider siger vi trosbekendelsen. Da vi startede fik vi en bog, der hedder »Konfirmandens bog«, der er skrevet af Søren Lodberg Hvas og Erik Ågård. I den er der nogle billeder og nogle opgaver. Vi snakker om, hvad der står, og hvad det er for nogle billeder. Sommetider kan det være lidt kedeligt, men for det meste er det skægt. I de to timer vi er til præst, har vi et 10 minutters frikvarter.

I november lavede vi en konfirmandgudstjeneste, som vi selv havde forberedt. Vi blev delt ind i nogle grupper, hvor vi selv skulle finde en tekst og lave

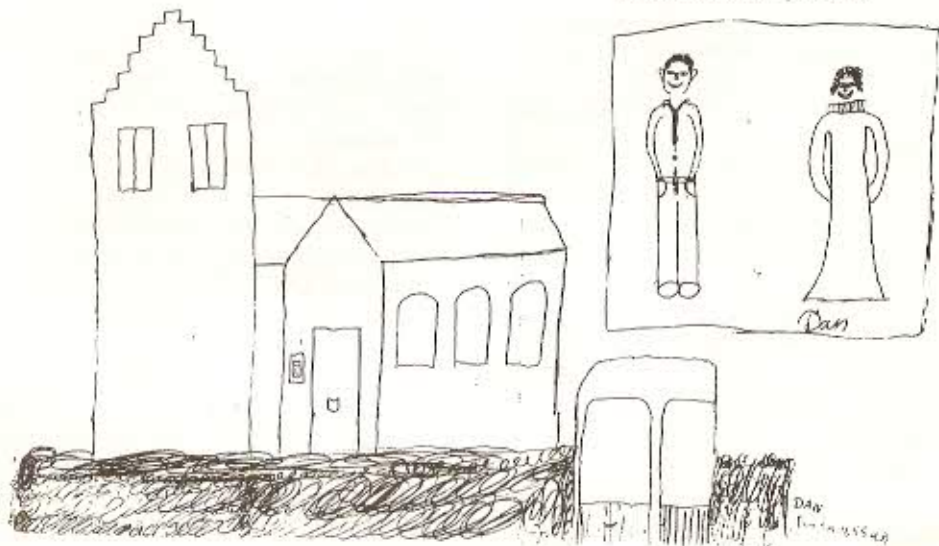
en prædiken, og vi skulle skrive bønner og finde salmer. Vi fik hver en opgave, som vi skulle lave. En skulle prædike, nogle skulle bede indgangsbøn og udgangsbøn. Der var også en, der skulle ringe med klokkerne. Kirken var næsten hel fuld med mennesker, bagefter var vi oppe i præstegården, hvor præsten holdt forældremøde, mens vi fik kage. Vi synes, at det var spændende med konfirmandgudstjenesten — det er ikke så sjovt at arbejde i den bog, vi har.

Vi har tænkt på at tage på lejr til en spejderhytte ved Århus. Det er meningen, at vi skal tage afsted fredag og komme hjem søndag. Vi skal have præsten og hendes mand og en, der hedder Sigrid med, Sigrid skal lave mad til os.

Den 26. april skal nogle af os konfirmeres i Skellerup kirke, og den 3. maj skal resten konfirmeres i Ellinge kirke.

MED VENLIG HILSEN

*Anders, Carsten, Claus, Dan, Hanne,
Jørgen, Margrethe, Michael, Randi,
Sanne, Torben, Trine*

Kalender

- Søndag 1/2-87:** Familiegudstjenester i Skellerup kirke kl. 14.
- Tirsdag 3/2-87:** Foredragsforeningen — Chefredaktør Bent A. Koch: »Tidens udfordringer og vore svar«, Skellerup forsamlingshus kl. 19,30.
- Torsdag 26/2-87:** Ældreftermiddag i præstegården. Niels Jørgensen læser fynske historier. Kaffe til medbragt brød kl. 14,30.
- Søndag 1/3-87:** Kirkekaffe i præstegården efter gudstjenesten i Skellerup.
- Tirsdag 3/3-87:** Foredragsforeningen — Bodil Sylvest: »Fra en rejse« med lysbillede. Ellinge forsamlingshus kl. 19,30.
- Tirsdag 31/3-87:** Sogneaften i præstegården med foredrag og kaffe kl. 19,30.
- Søndag 5/4-87:** Kirkekaffe i præstegården efter gudstjenesten i Ellinge.

Da folk i Mene fik mere mad

Der er mange beretninger om U-landsarbejde, der slår fejl. Her er én, der handler om en indsats, der har båret frugt.

Historien handler om en kvinde, der hedder Havuu. Hun bor i landsbyen Mene i Yatenga-provinsen i den nordlige del af Burkina Faso — den stat i Vestafrika, der før hed Øvre Volta.

Sidste år var der endnu tørke i den del af Burkina, hvor Mene ligger. Tørken havde været i mere end ti år og mange havde forladt landsbyen, der næsten var så fattig, som den kunne blive.

Havuus mand og hendes sønner var også rejst væk.

De tilbageværende beboere tog da en modig beslutning. De byggede en dæmning i stedet for at flygte. De startede arbejdet, mens alt endnu var knastørt, og ingen vidste, om der nogensinde ville falde en dråbe regn igen.

Men *hvis* regnen kom, ville dæmningen holde på væden og give beboerne større chance for en god høst.

Havuu deltog også i byggearbejdet — og hun er nu med til at dele resultatet af sit slid med den stenhårde jord.

Der faldt nemlig regn.

Bag dæmningen høstede landsbyfolkene i begyndelsen af november fineste hirse på et 7 km² stort område. Alle i Mene deltog i bygge- og markarbejdet på lige fod og alle har fået lige del i høsten.

Havuu og de andre beboere i Mene er dobbelt lykkelige for dæmningen, fordi hirsehøsten er slået fejl alle andre steder.

Dæmningen ligger få hundrede meter bag landsbyen, men Mene har også marker længere væk. De blev angrebet, da græshopper og andre insekter sværmede ind over Burkina Faso tidligt sidste sommer.

— Her fik vi overhovedet ingen høst, siger Havuu.

Hverken hun eller andre i Mene forstår, hvorfor de nye marker bag dæmningen blev sparet. Men sparet blev de.

— Nu vil vi gerne bygge flere dæmninger, siger Havuu.

Hun håber, at hendes mand og hendes sønner snart vender hjem.

Folkekirkens Nødhjælp var gennem Kirkernes Verdensråds Sahel-program med til at skaffe folk i Mene fødevarer, mens dæmningen blev bygget. Det er

det, vi kalder »hjælp til selvhjælp«, og det er dén idé, vi arbejder efter, når vi skal skaffe Brød til Verden.

Sæt ting i sving — støt Brød til Verden på giro 5 40 00 23!

Jørgen Harboe

Følgende gudstjenesteoplevelse er hentet fra folkeskolelærer Niels Vogels samling af skolebørns »brokker«. Bogen hedder »De to første mennesker på jorden var Hans og Grete«.

I kirken

Når klokkerne ringer, skal man gå i kirke, men kun om søndagen. De andre dage er det kun for at få solen op. De små slag i enden hedder hedeslag. Kirken er egentlig Guds hus, men vi må godt komme der om søndagen og læse i Bibelen og synge sange. Det er ellers ikke meget, man kommer i kirken. Det er mest når man skal døbes og giftes. Når man er død skal man også i kirke. Det hele starter med, at der kommer en bedemand og siger noget på græsk. Så spiller de en sang efter sangbogen, og endelig kommer selveste præsten. Han har en sort kjole på og hvide paptallerkener om halsen, og siger noget gammeldags noget om Gud og Jesus. Er det ekstra fint, kommer paven og siger et par ord. Når præsten beder, skal man knytte hænderne, men det er sørme ikke nemt at forstå, hvad han be'r om.

Bag ved præsten hænger Jesus på sit kors; han har kun ble på, og så spiller man orgel til. I nogen kirker har man lavet en tegneserie på væggen, så man kan se, hvordan det skete i Bibelen. Nogen steder har man også malet Fanden på væggen så man skulle ryste af skræk og advarsel. Man må ikke drikke og bande i kirken; man må heller ikke spille kort og gå på kro.

Sognepræst:

Lone Wellner Jensen, Skellerup præstegård, 5540 Ullerslev, tlf. 35 11 18

Fødselsanmeldelse:

Til sognepræsten senest 2 døgn efter fødslen. Gælder alle, også dem der ikke er medlemmer af folkekirken. Man skal medbringe den gule anmeldelse, der udleveres af jordemoderen, samt forældrenes dåbs- eller navneattester og evt. vielsesattest.

Dåb:

Henvendelse til præsten ved den kirke, hvor barnet ønskes døbt.

Navngivning (uden dåb):

Til præsten i moderens bopælsogn. Husk, at et barn skal have navn enten ved dåb eller navngivning, inden det bliver 6 måneder.

Vielse:

Til ægteskabskontoret på rådhuset i bopælskommunen. Der skal medbringes dåbs- eller navneattester, personnummerbevis og evt. skilsmissebevilling. Ægteskabskontoret udsteder en prøvelsesattest, som tillige med de ovennævnte papirer medbringes til præsten ved den kirke, hvor vielsen skal foregå.

Dødsfald, begravelse/bisættelse:

Dødsfald meddeles snarest til sognepræsten. Gælder også for dem, der ikke er medlemmer af folkekirken. De pårørende aftaler det fornødne med den præst, der skal foretage begravelsen eller bisættelsen. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:

Formand Frans Rasmussen, Mæholm 12, tlf. 35 17 00

Kasserer og kirkeværgen Annardt Henriksen, Pårupvej 17, tlf. 35 11 85

Organist Ann-Kirstine Christiansen, Odense, tlf. 16 91 69

Kirkesanger Niels Jørgensen, Ellingevej 27, Refsvindinge, tlf. 33 12 66

Graver Inga Sørensen, Krogyden 23, tlf. 35 11 78

Ellinge kirke:

Formand Ane Marie Hedeager, Ellingevej 41, tlf. 98 12 93

Kasserer og kirkeværgen Hans Christensen, Pårupvej 42, tlf. 98 11 44

Organist og kirkesanger - se Skellerup kirke

Graver Børge Sørensen, Krogyden 23, tlf. 35 11 78

Gudstjenester

11. januar:	
Skellerup (Karst)	Kl. 9,00
Ellinge	Ingen
18. januar:	
Skellerup	Kl. 9,00
Ellinge	Kl. 10,15
25. januar:	
Skellerup	Ingen
Ellinge	Kl. 19,30
1. februar:	
Skellerup (familiegudstj.)	Kl. 14,00
Ellinge	Kl. 10,15
8. februar:	
Skellerup	Ingen
Ellinge (Karst)	Kl. 9,00
15. februar:	
Skellerup	Kl. 10,15
Ellinge	Kl. 9,00
22. februar:	
Skellerup	Kl. 9,00
Ellinge	Ingen
1. marts:	
Skellerup (kirkekaffe) . .	Kl. 14,00
Ellinge	Kl. 10,15
8. marts:	
Skellerup	Ingen
Ellinge	Kl. 19,30
15. marts:	
Skellerup	Kl. 9,00
Ellinge	Kl. 10,15
22. marts:	
Skellerup	Kl. 10,15
Ellinge	Kl. 9,00

29. marts:	
Skellerup (Karst)	Kl. 19,30
Ellinge	Ingen
5. april:	
Skellerup	Ingen
Ellinge (kirkekaffe)	Kl. 14,00
12. april:	
Skellerup	Kl. 9,00
Ellinge	Kl. 10,15

KIRKEBIL

Der sørges for *gratis* transport til alle, der måtte ønske det. Man behøver blot at ringe til Ullerslev Taxi, tlf. 35 21 55.

FERIE

Jeg holder vinterferie fra og med mandag den 2. februar til og med mandag den 9. februar. Embedet passes af sognepræst Torben Karst, Marslev, tlf. 95 10 47.

LWJ.

TRÆFFETID

Jeg vil som regel være hjemme i præstegården mellem kl. 11,00 og 12,00 og mellem kl. 16,30 og 17,00. Dog holder jeg fridag om mandagen.

Alle skal være meget velkomne — man kan sikre sig, at jeg nu også er hjemme på tlf. 35 11 18.

Lone Wellner Jensen